

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena IIII.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

E V N V C H V S

Quò abire ignavos ille possit longius, nisi domum
Forte ad nos redijt. PY. nisi amabo, num sit. PH. iam fa-
xo scies.

D. Perij, obsecro. tam infandum facinus mea tu, ne audiri
quidem.

PY. At pol ego amatores audieram mulierum esse eos ma-
ximos,

sed nihil potesse: uerū miseræ nō in mentem uenerat:
Nam illum aliquò concludissem, neque illi commissem
uirginem.

ACTVS QVARTI SCENA IIII.

PHAE DRIA, DORVS, PY-
THIAS, DORIAS.

Ph. Xi foras sceleste: at etiam restitas?

e Fugitiue prodi, male conciliate. Do. obsecro,
PH. oh,

Illud uide, os ut sibi distorsit carnufex.

Quid huc reditio est? quid uestis mutatio est?

Quid narras? paulum si cessassem Pythia,
Domi non offendissem: ita iam ornabat fugam.

PY. Habes ne hominem amabo? PH. quid ni? PY. o fa-
ctum bene.

Do. Istuc pol uero bene. PY. ubi est? PH. rogitas? non
uides?

PY. Videam obsecro, quem? P. hunc scilicet. PY. quis hic
est homo?

P. Qui ad uos deductus hodie est. PY. hunc oculis suis
Nostrarum

Nostrarum nunquam quisquam uidit Phædria.

Ph. Non uidit? Py. an tu hunc credidisti esse, obsecro,
Ad nos deductum? P. nanque alium habui neminem.

Py. au,

Ne comparandus hic quidem ad illum est. ille erat

Honestæ facie, & liberali. P. ita uisus est

Dudum, quia uaria ueste exornatus fuit:

Nunc tibi uidetur fœdus, quia illam non habet.

Py. Tace obsecro: quasi uero paulum intersiet.

Ad nos deductus hodie est adolescentulus,

Quem tu uero uidere uelles Phædria.

Hic est uetus, uietus, ueternosus, senex,

Colore mustellino. P. hem, quæ hæc est fabula?

Eò redigis me, ut, quid egerim, egomet nesciam.

Eho tu, emin' ego te? Do. emisti. Py. iube mihi denuo

Respondeat. P. roga Py. uenistin' hodie ad nos? negat.

At ille alter uenit annos natus sedecim:

Quem secum adduxit Parmeno. P. agedum, hoc mihi
expedi:

Primum unde habes istâ, quam habes, uestem? taces?

Monstrum hominis, non dicturus? Do. uenit Chærea.

Ph. Frater ne? Do. ita est. Ph. quando? Do. hodie. Ph. quàm
dudum? Do. modo.

Ph. Qui cum? Do. cum Parmenone. Ph. noras ne eum
prius?

Do. Non: nec, quis esset, unquam audieram dicier.

Ph. Vnde igitur, meū fratrem esse, sciebas? Do. Parmeno

Dicebat eū esse: is dedit hanc mihi uestem. Ph. occidi.

Do. Meam ipse induit: post una ambo abierunt foras.

Py. Iam sati' credis sobriam esse me, & nil mentitam tibi?

F 3 Iam

E V N V C H V S

Iam sati' certum est uirginem uitiatam esse? Ph. age
nunc bellua,

Credis huic quod dicat? Py. quid isti credam? res ipsa
indicat.

Ph. Concede istuc paululum. audin'? etiam paululū, sat est.
Dic dū hoc rursus, Chærean' tuā uestem detraxit tibi?

Do. factum. P. & ea est indutus? D. factum. P. & pro
te huc deductū est? Do. ita.

P. Iupiter magne, o scelestum, atque audacem hominem.
Py. uæ mihi,

Etiam nunc non credis indignis nos irrisas modis?

Ph. Mirū ni tu credas quod iste dicat. quid agam, nescio.
Heus tu negato rursus. possum ne ego hodie ex te ex-
culpere

Verum? uidistin' fratrem Chæream? Do. non. Ph. non
potest sine

Malo fateri, uideo. sequere me hac modo ait, modo negat.

Ora me. Do. obsecro te uero Phædria. Ph. i intro. Do.
hoi, hei.

Ph. Alio pacto honeste quo modo hinc nunc abeam, nescio.
Actum est si quidem. tu me hic etiā nebulo ludificabere?

Py. Parmenonis tā scio esse hanc technā, quā me uiuere.

Do. Sic est. Py. inueniā hodie, parē ubi pol referam gratiā.

Sed nunc quid faciendum censes Dorias? Do. de istac
rogas

Virgine? Py. ita: utrum taceam ne, an prædicem? Do.
pol, si sapis,

Quod scis nescis, neque de eunucho, neque de uitio
uirginis.

Hac re & omni turba euolues te, & ili gratum feceris.
Id modo

Id modo dic, abisse Dorum. Py. ita faciam. Do. sed uideon' Chremem?

Thais iam aderit. Py. quid ita? Do. quia, cum inde abeo, iam tunc inceperat

Turba inter eos. Py. aufer aurum hoc: ego scibo ex hoc, quid fiet.

ACTVS QVARTI SCENA V.

CHREMES, PYTHIAS.

Ch. *T* at, data hercle uerba mihi sunt: uicit uinum quod bibi.

At dum accubabam, quàm uidebar mihi esse pulche sobrius:

Postquam surrexi, neque pes, neque mens satis suum officium facit.

Py. Chreme. C. quis est? ehem Pythia, uah quanto nunc formosior

Videre, quàm dudum? Py. certe quidem tu pol multo alacrior.

Ch. uerbum hercle uerum hoc est: SINE Cerere & Libero friget Venus.

sed Thais multo ante uenit? Py. an ne abiit iam à milite?

Ch. iam dudū, ætatem. lites sunt inter eos factæ maxumæ.

Py. Nil dixit tum, ut sequere sese? C. nihil, nisi abiens mihi innuit.

Py. Eho, non ne id sat erat? C. at nesciebā id dicere illam, nisi quia